

Tre og Tredstydende Møde.

Tirsdagen den 13te April Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er paa de Herres Pladser omdelt Underændringsforslag af Udvalget til „Forslag til Lov om Tilsyn med danske Handelskibes Spdygtighed m. m.“ og Erklæring over det fra Folkethinget paany oversendte „Forslag til Lov om gift Kvindes Naadighed over, hvad hun erhverver ved selvstændig Virksomhed“.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Spare- og Laanekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. 3die Behandling i Folkethinget findes i dettes Tidende Sp. 4654 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Steel): Det Forslag til Lov om Sparekasser, som jeg ved Samlingens Begyndelse fremsatte i det andet Thing, var i alt Væsentligt i Overensstemmelse med, hvad der var blevet vedtaget i den foregaaende Sæssion i dette Thing, hvor det Lovforslag angaaende det samme Emne, som jeg her havde fremsat, i de væsentlige Grundtræk var blevet bibeholdt, medens der var blevet foretaget adskillige Ændringer, der dog ikke berørte noget af Lovens Hovedpunkter. Ved Udarbejdelsen af Lovforslaget havde man uden at overse den Betydning, Sparekassainstitutionen har for Landets Pengevæsen i det Hele og som Disponent, dog troet at maatte lægge Vægten væsentligt paa de Bestemmelser, som sigtede til Bevarelsen af Sparernes Midler. Lovforslaget indeholdt derfor en Række Bestemmelser af organisatorisk Natur med Hensyn til Kassernes Bestyrelse, deres Sammensætning og Lønningforhold, det indeholdt bindende Regler for deres Virksomhed, for den Maade, hvorpaa de maatte anbringe Kapitalerne, for Indtjendingsrenten osv. Ved Siden deraf var der andre

Undtagelse, selv hvor ekstraordinære Forhold maaske kunde være tilstede, som kunde gjøre deres Overholdelse noget betænkelig, men det lykkedes dog at bevare Lovforslaget i dets Grundtræk ved Behandlingen i dette Thing, og det er en Selvsølge, at jeg, som har fremsat Forslaget, havde ønsket, at det ogsaa kunde lykkes mig at bevare det i sit hovedsagelige Indhold i det andet Thing. Det viste sig imidlertid allerede ved 1ste Behandling af Lovforslaget, at de Betæneligheder, der vare komne til Orde i dette Thing, ogsaa fremkom i Folkethinget, og det i en meget forstærket Form. Der reiste sig mange og vægtige Stemmer mod den Del af Lovforslaget, som gik ud paa ved bindende Regler at begrænse Sparekassernes Virksomhed med Hensyn til Midlernes Andringelse, med Hensyn til Indtjendingsrenten osv., og det blev under Behandlingen stedse mere og mere tydeligt, at, medens man selvfølgelig havde Die for Betydningen af at tage Bestemmelser, som sikrede Midlernes Bevarelse, lagde man en ganske overordentlig Vægt paa Institutionens Virksomhed som Pengeinstituter, som Disponenter, som Laangivere, saa at man ikke mente at turde indlade sig paa at begrænse og binde deres Virksomhed med Hensyn til Anbringelsen af Kapitalerne paa en saadan Maade, som jeg havde anset det for at være hensigtsmæssigt, naar Spørgsmaalet alene var om de mest sikrende Midler for Bevarelsen af de indstuede Penge. Man antydede i saa Henseende, hvad der ogsaa var fremkommet i dette Thing, at man i det Hele taget maatte sige, at denne Institution, som hidtil havde støttet sig paa privat Virksomhed, som hvilede paa et rent privat Initiativ, dog havde haat en tilfredsstillende Virkning paa vort Pengevæsen, havde virket paa en heldbringende Maade, og at det under saadanne Omstændigheder vilde være haardt uden streng Nødvendighed at binde Bestyrelserne paa en saadan Maade, der mulig kunde true dem under deres fremtidige Bestaaen i Konkurrencen med Pengeinstituter, der virke paa en friere Vis, end det vilde være Tilfældet med disse, hvis saadanne Regler bleve vedtagne. Man hævdede stærkt den store Betydning, det havde for hele Landets Pengevæsen, for hele Udviklingen, at Sparekasserne ikke paa nogen Maade bleve lammede i deres Virksomhed saaledes, som man troede det maatte ske, hvis Bestyrelserne bleve begrænsede saa stærkt,